

ROUŠKA

ročník 25

číslo 4/22

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 593 035 046, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

TISÍC TŘEŠNÍ

Na internetových stránkách Radia Vatikán jsem četl článek u příležitosti 77. smutného výročí svržení atomové bomby na Nagasaki. Jsou v něm slova z duchovního deníku lékaře Takašiho Pavla Nagai, který tento atomový útok 9. 8. 1945 (ne bez následků) přežil. V okamžiku shoení bomby měl jako lékař službu v radiologické laboratoři. Jeho děti byly naštěstí daleko od Nagasaki u prarodičů. Jeho žena ale v samém epicentru výbuchu. Zbyl z ní jen ohořelý prach a několik zrněk růžence, který měla v ruce. Díky ní se lékař sám před svatbou dal pokřtít. A díky křesťanské víře, i když se mu v ten den zhroutil svět, si dokázal uchovat pokoj a radost srdce. Přijímá naprostou chudobu, kterou mu osud přichystal, a ještě radikálněji se rozhodne žít v poustevně zvané Nyokodó, v chýši o velikosti dvou rohoží tatami. Ponechává si jen to nejnntnější (psací náčiní, Bibli, Madonku a kříž) a všechno ostatní rozdává. Kvůli nemoci je upoután na lůžko a může pouze psát či kreslit. Modlí se, píše, přijímá přátele, odpovídá na desítky, později stovky dopisů, sleduje růst a výchovu svých dětí – chlapce Makota a dívky Kayano. V krátké době se stává opěrným bodem pro svou nagasackou křesťanskou čtvrt, kterou také pomáhá materiálně obnovovat. Za peníze z první literární ceny nechal vysadit tisíc třešní, „aby se atomová pustina změnila v kvetoucí vrch“, jak si poznamenává ve svém duchovním deníku neboť, a jak dodává tamtéž, „život může začít znovu jen tehdy, když se bude odvíjet od krásy“.

Malá dřevěná chýše o rozloze čtyř metrů čtverečních, v níž Nagai prožil poslední tři roky svého pozemského života, se stala majákem, který dodnes vydává světlo. Ještě dnes je možné projít se pod stromy vysazenými díky jeho darům; v jeho poustevně Nyokodō je nyní *Pamětní muzeum*, které vede jeho vnuk Tokusaburo.

Tolik k přiblížení této zajímavé osobnosti.

Mě samotného zaujala ona věta: **„život může začít znovu jen tehdy, když se bude odvíjet od krásy“**. Zmíněný lékař to objevil ve výsadbě tisíce třešní. Nechtěl, aby pahorek svědčil o zkáze, ale dýchal něčím novým, krásným. Mohli bychom v tom najít i něco pro nás. Mnohokrát je potřeba život začít od znova. S někým se pohádáme a „život“ je na bodě nula, tušíme, že je potřeba začít znovu. Nagai nám radí, začněme od něčeho krásného – milé slovo, láskyplné gesto, úsměv, které ústí v odpuštění, usmíření; velkorysost, která vede k odvaze prvního kroku, k zapomenutí na sebe... Možná jsme někdy výbuchem svých emocí způsobili doslova katastrofu; hledejme způsob, jak poničené oživíme a nově zkrášlíme. Nenechávejme stranou to, co nese známky zkázy, zpustošení. Snažme se vracet a utvářet krásu života. V rodinách, ve vztazích, ale i v prostředí kolem nás. Vzpomínám si na jednu nemocnou paní, která vždy dbala na svůj zevnějšek a ve svém jednání byla jemná a delikátní. Měla rakovinu a současně Parkinsonovu nemoc. Když jsem k ní jednou přišel, velmi zesláblá, na lůžku, se začala omlouvat, že není upravená. V tu chvíli mne napadlo: „Ale teď jste nejkrásnější!“ „To nemyslíte vážně,“ zhrozila se. Dopověděl jsem: „Protože jste teď nejpodobnější Pánu Ježíši. On na kříži byl nejkrásnější, nejvíce hoden lásky; pokud dovolíte, On si vás připodobní sobě.“ Ano, někdy musíme tu pravou krásu hledat, vnímat ji i tam, kde se zdá nemožná. Lékař Nagai po katastrofě v životě si ji uchoval v srdci. A proto nechtěl, aby svět kolem zůstal poznamenan zklárou a zlem. I my se možná dočkáme květů své snahy, jako on rozkvetlých třešní, a bude nám to dodávat síly stát se drobnými majáky světla a krásy v životě kolem nás.

Ať se nám to daří.

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

Za zklidnění situace ve světě.

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- * Za pomoc Ducha Svatého při volbě nového biskupa pro diecézi.
- * Za ženu, která bojuje s onkologickým onemocněním a musí hledat způsoby, jak se postarat o nemocného manžela.
- * Za všechny lidi, kteří se vlivem současné situace dostali do finanční tísně.
- * Za osoby, které bojují se závislostí na čemkoli – práci, drogách, alkoholu či automatech.
- * Za vzájemnou úctu a pochopení mezi lidmi.
- * Za sílu pro matku a dceru, které jsou samy na náročnou péči o příbuznou s Alzheimerovou demencí.

SLAVÍME...

K 25. Výročí vzniku Charity Bohumín, jak jsme psali v předešlém čísle, bychom rádi představili dalšího člověka, který již sice v naší organizaci nepracuje, ale byl při zrodu jedné z našich služeb, a to Noclehárny sv. Martina a ovlivnil nejen tuto službu ale i další rozvoj Charity Bohumín.

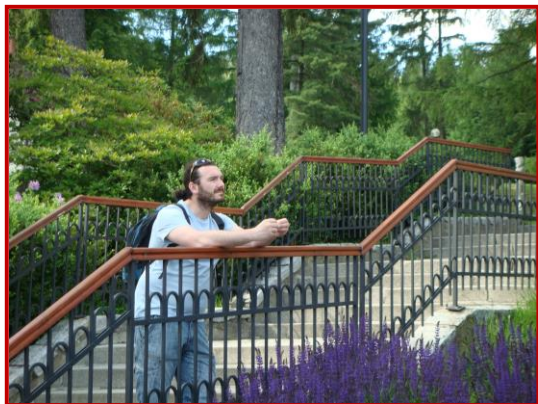

**Charita
Bohumín**

25 let

Dnes bychom rádi položili pár otázek našemu bývalému kolegovi:

Rostislav Szeliga

1/ Je to více, než deset let, co jsi jako prvním zaměstnanec nastoupil do právě otevřené Noclehárny sv. Martina. Vlastně jsi sloužil první službu ☺. Co bylo důvodem, že jsi se rozhodl pracovat právě pro organizaci Charita Bohumín a co tě vedlo k tomu pracovat právě pro cílovou skupinu lidí bez domova.

Vždy jsem toužil dělat nějakou smysluplnou práci, a pomáhat druhým je tak nějak už moje vnitřní nastavení. To, že to byla zrovinka tato cílová skupina a konkrétně Charita Bohumín bylo, dle mého, zásluhou "vyšší" moci, kdy jsem cítil, že právě tady a teď mám být. Smlouvu jsem podepsal 11.11.2011, tedy na Sv. Martina, a první směnu, jsem měl 21.11.2011. Začala tak, že jsem na chodníku před budovou našel jednoho z klientů značně opilého, rozplácělého naširoko. Takže jsme šli vlastně na první noc přes branku dva :D

2/ Zažili jsme za těch deset let hodně věcí, prožili s klienty spoustu příběhů. Co se ti nejvíce vrylo do paměti? Je něco, na co nikdy nezapomeneš?

Za těch deset let jsem zde prožil tolik zázraků, že by to bylo minimálně na knihu. Nejvíce pro mě znamenají chvíle, které se vtiskly do srdce klientů. Kdy jsem cítil, že slova, která vycházejí z mých úst, jsou určená přímo pro ně, aniž bych si je chystal, nebo přemýšlel nad tím. Občas jsem si připadal jako takový nástroj, vedený neskutečnou láskou, a s vděčností tak vnímal, že Bůh nás miluje všechny stejně.... at' jsme vyšňoření a důležití, nebo zrovna procházíme nějakou zkouškou. Nikdy nezapomenu na ten pocit, kdy se to děje, a člověk stojí v posvátné úctě, pokorě, vděčnosti a raduje se z toho, že může. Je toho hodně, co zůstane v mém srdci.

3/ A je něco, co se ti ve tvé práci opravdu povedlo? Z čeho máš radost?

Domnívám se, že se mi dařilo nastavit pro klienty rovinu důvěry, bezpečí..., moc jsem se toho od nich naučil a mám radost, že jsem tam prostě mohl být.

4/ Po desíti letech jsi se rozhodl ze služby i organizace odejít. Podělíš se s čtenáři o to, proč?

Když někde s někým spolupracuji, je pro mě nesmírně důležitá zpětná vazba a podpora vedení. Tu už jsem nějaký čas díky.....řekněme informačnímu šumu....necítil. Také neumím pracovat s druhým jinak než v přátelském nastavení a dělat věci, které nemají žádný smysl. Vnímám, že vše je jak má a mám radost, že mojí práci zvládá s klidem a přehledem nový kolega.

5/ Charita Bohumín letos slaví 25. výročí svého vzniku. Co bys jí do dalších let popřál?

Moc bych přál celé Charitě, aby její služba vycházela vždy ze srdce, byla opět v Bohumíně pevně opřená o selský rozum a holou lidskost. Aby se v ní neměly možnost odrážet politické, či jiné ambice těch, kteří jsou s ní spojení. Aby byla otevřená všemu, co je smysluplné a užitečné. Přeji at' zde místo mnohdy zbytečné a bezduché byrokracie vládne vzájemná úcta, přátelství a vzájemná podpora.

Konkrétně Charitě Bohumínské přeji ze srdce, at' je pro všechny její zaměstnance prioritou lidskost a vzájemná úcta, a to jak k sobě samým, tak ke spolupracujícím, a následně i k potřebným. Přeji každému jednomu z mých bývalých i budoucích spolukolegů, at' nese hrdě a svědomitě svůj post a je si vědom v každé chvíli, že být tady pro druhé je čest. Přeji všem hromadu trpělivost, Boží podpory a milosti. Nesmírně si vážím práce všech, kteří tady pro druhé chtějí být. Děkuji, že jsem měl čest být součástí této rodiny.

Děkuji za rozhovor.

Zdeňka Kniezková Brňáková

RODAČKA NA CHÍLI OPĚT V BOHUMÍNĚ

Léto je pro odlehčovací službu nejkrásnější a zároveň nejhektičtější doba. Kromě teplejšího počasí nás pokaždé čeká spousta setkání s novými i s klienty, kteří se k nám každé léto vrací.

Většinou se jedná o lidi, kteří bydlí nedaleko. V letošním létě to bylo u jedné klientky výjimečně jinak. Paní Judita prožila většinu pracovního života v Bohumíně. Pracovala zde, seznámila se s manželem a narodily se jí tady děti. Později se přestěhovala do Studénky, kde nyní žije se svou dcerou. Protože paní Judita potřebuje celodenní péči, obrátila se na nás její dcera s prosbou o pomoc. Maminka se totiž bála jít kamkoli do cizího prostředí. Pokud by ale mohla jet znovu do Bohumína, kam se moc chtěla ještě podívat, péče cizích osob by jí nevadila. Po zvážení situace jsme se rozhodli, že klientce a její rodině vyhovíme.

Výraz klientky při příjezdu k nám a její nadšení nám potvrdilo, že to bylo správné rozhodnutí. Paní Judita byla dojatá a radovala se, že cestou viděla známou věž kostela. Vyprávěla nám, jak chodila do kostela v Novém Bohumíně, popisovala město, jak si ho pamatuje a bylo vidět, že jí návrat ke kořenům moc těší. Pro mě, která zná Bohumín především z dob po sametové revoluci a jeho nynější podobu bylo zajímavé poslouchat vyprávění klientky o tom, jak byl např. hotel Grand krásný, a že kolem něj jezdila jen samá drahá auta. Radost z toho, že u nás může být, kterou dávala klientka téměř každý den najevo, byla pro nás velkou odměnou a motivací do další práce.

Nová „posila“ pracovního týmu v sv. Kláře

Budování kolektivu je na každém pracovišti důležitá věc. Jsem ráda, že se nám po změnách, které v začátcích služby nastávaly, podařilo tým stabilizovat a již delší období pracujeme ve stejném složení. Protože jsme si vědomi, že řada klientů je zvyklá mít domácího mazlíčka a u nás tuto možnost nemají, rozhodli jsme se, že náš tým rozšíříme o jednoho nového člena.

Od června dělá klientům společnost ve společenské místnosti radost rosela, kterou nám daroval klient, jež si nepřál být veřejně uveden. Samečka jsme po poradě s tehdejšími klienty pojmenovali Karel. S příchodem Karla do týmu společenská místnost viditelně ožila a je populární mezi klienty i mnohými pracovníky.

Monika Adámková, vedoucí služby

MILOSTIVÉ LÉTO II

Chcete se levně zbavit dluhu v exekuci? Máte na to tři měsíce, začíná se 1. září 2022.

Podmínky:

- Jste fyzická osoba
- Máte dluh vůči státu nebo jiným veřejnoprávním věřitelům
- Nejste v insolvenci (tzn. v osobním bankrotu či v oddlužení)
- Váš dluh vymáhá exekutor
- Exekuční řízení bylo zahájeno před dnem 28. října 2021

Co je potřeba udělat:

- Zjistěte: V případě, že přesně nevíte, kolik činí dlužná jistina, požádejte exekutora o vyčíslení. Pokud nevíte, kolik máte exekuci nebo neznáte spisové značky, opatřete si výpis z Centrální evidence exekucí online nebo osobně na pobočkách Czech POINTu.

- Zaplaťte: V období od 1.9.2022 do 30.11.2022 (ne dříve, ne později) exekutorovi uhradte jistinu + 1815 Kč (náklady za ukončení exekuce). Do poznámky k platbě připište, že platíte v rámci „milostivého léta“

Jaké dluhy spadají do milostivého léta

Např. zdravotní pojišťovna, dluhy na nájmu v městském bytě, dluhy za odpady či za psa, nezaplacené poplatky České televizi a Českému rozhlasu, dluhy za jízdu načerno, poplatek v nemocnici, elektřina a plyn u ČEZu, aj. K akci Milostivého léta se dokonce dobrovolně přidávají i některé banky a soukromé subjekty. Zeptejte se svého věřitele, zda můžete dluh vůči němu uhradit v „milostivém létě“.

Jaké dluhy nespádají do milostivého léta

a/ dluhy na výživném,
b/ náhradu škody způsobené na zdraví,
c/ náhradu škody způsobené úmyslným porušením právní povinnosti,
d/ peněžité tresty a jiné majetkové sankce, které byly dlužníku uloženy v trestním řízení pro úmyslný trestný čin,
e/ daňovou či správní exekuci: tzn. pokud váš dluh vymáhá úřad sice exekučně, ale sám, bez exekutora (např. finanční úřad, obecní úřad, krajský úřad, správní úřad, stavební úřad, celní úřad, ČSSZ, Česká inspekce životního prostředí)

Pro dlužníka se ještě jednou a pravděpodobně naposledy otevírá možnost levně se zbavit exekuce.

Pokud si s něčím nevíte rady, obraťte se na nás: Občanská poradna v Bohumíně, mobil: 739 002 717, email: opbohumin@seznam.cz, rádi Vám pomůžeme.

Lucie Fábryová, vedoucí poradny